

Sygn. akt I Ns 135/17

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska
Protokolant:	Paulina Warchoń

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2018 r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z wniosku Prokuratora Rejonowego w Giżycku

z udziałem B. P., K. M., A. R., I. D.

o unieważnienie wzmianki dodatkowej w treści aktu urodzenia P. N. (P.)

postanawia:

1. W odpisie zupełnym, aktu urodzenia P. N. urodzonego dnia (...) w S., sporządzonym w USC w R. dnia 9 października 1954 r., oznaczonym (...) unieważnić wzmiankę dodatkową sporządzoną dnia 27 stycznia 1966 r. przez kierownika USC w R., dotyczącą złożenia przez Z. P. syna M. i Z. z domu Ł. urodzonego dnia (...) w W.- oświadczenia o uznaniu ojcostwa dziecka P. N. i wobec tego nakazuję tę wzmiankę wykreślić w całości.

2. Zasądzić na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. N. w M.

tytułem wynagrodzenia kuratora nieznanych z miejsca pobytu uczestniczek

postępowania kwotę 303, 64 zł którą w całości wypłacić z sum budżetowych Skarbu

Państwa.

SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska

Sygn. akt. I Ns 135/17

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Prokurator Rejonowy w Giżycku wniósł o unieważnienie wzmianki dodatkowej w treści aktu stanu cywilnego - aktu urodzenia P. P. (2) o nr (...) dotyczącej uznania w dniu 27 stycznia 1966 r. w Urzędzie Stanu Cywilnego w R. przez Z. P., ur. (...) w W. za swoje dziecka płci męskiej urodzonego w S. w dniu 25 września 1954 r., którego akt urodzenia został sporządzony w Urzędzie w dniu 9 października 1954 r. pod nr (...) z matki I. N. i przyjęcie na tej podstawie, że to Z. P. jest jego ojcem, w sytuacji gdy ojcem wyżej wymienionego jest zgodnie z wyrokiem Sądu Powiatowego w G. z dnia 10 grudnia 1954 r., sygn. akt I C 530/54 H. D.. W uzasadnieniu wskazał, że od momentu złożenia oświadczenia w Urzędzie Stanu Cywilnego w R. przez Z. P., że uznaje on za swoje dziecko

płci męskiej urodzone w S. w dniu 25 września 1954 r., P. D. (1) posiada dwóch ojców, a jest to niedopuszczalne. Zdaniem wnioskodawcy, urzędnik nie powinien przyjąć w dniu 27 stycznia 1966 r. oświadczenia o uznaniu dziecka a tym bardziej wpisywać nowej wzmianki co do ojca.

Postanowieniem z dnia 28 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich, sygn. akt III RNs 83/18 ustanowił dla A. R., K. M. i B. P., których miejsce pobytu nie jest znane kuratora w osobie adwokata do zastępowania uczestniczek w toczącym się postępowaniu.

Kurator nieobecnych uczestniczek postępowania **A. R., K. M. i B. P.** wniósł o oddalenie wniosków prokuratora. Wskazał, że po wysłaniu pism do uczestniczek z informacją o postępowaniu, uczestniczka B. P. oświadczyła, że zmarły małżonek P. P. (2) wiedział o treści wzmianki dodatkowej, jednak sytuacja ta nie była przedmiotem rozmów między nimi. Ze stanowiska uczestniczki B. P. wynika, że córki w/w uczestniczki nie są zainteresowane postępowaniem. Sama zaś wskazała, że w kontekście wzmianki – nie chce zmian.

Uczestniczka postępowania **I. D.** prawidłowo zawiadomiona o toczącym się postępowaniu nie stawiała się, ani nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 9.10.1954 r. w Urzędzie Stanu Cywilnego w R. sporządzono akt urodzenia pod nr (...) dla wyżej wymienionego wpisując jako jego imiona (...) i nazwisko (...) i matkę I. N. (1), urodzoną w dniu (...) w S.. W dniu 10 grudnia 1954 r. Sąd Powiatowy w G. po przesłuchaniu H. D. i świadków wyrokiem ustalił, że (...) H. jest ojcem małoletniego P. D. (1) (...), ur. (...) z matki N. I., zapisanego do ksiąg USC w R. pod nr 335/54. Nadto orzekł m.in. o władzy rodzicielskiej H. D.” i zasądził od niego na rzecz dziecka rentę alimentacyjną. W/w wyrok doręczono Urzędowi Stanu Cywilnego w R., który dokonał opisanych wyżej wpisów co do ojca i nazwiska dziecka – zgodnie z wyżej wymienionym wyrokiem – do ksiąg stanu cywilnego.

(dowód: pozew o ustalenie ojcostwa – k. 10-11, wyciąg aktu urodzenia – k. 12, protokół posiedzenia z dnia 10.12.1954 r. – k. 13-15v, wyrok Sądu Powiatowego w G. z dnia 10.12.1954 r. – k. 16-16v, 21-21v, dowody doręczenia orzeczenia – k. 18-20v)

W dniu 27 stycznia 1966 r. w Urzędzie Stanu Cywilnego w R. Z. P., ur. (...) w W. złożył oświadczenie, że uznaje on za swoje dziecko płci męskiej urodzone w S. w dniu 25 września 1954 r., którego akt urodzenia został sporządzony w Urzędzie w dniu 9 października (...). pod nr (...) z matki I. N.. I. N. (2) wyraziła na to zgodę i wpisano o tym wzmiankę na marginesie aktu urodzenia, a dziecko od tej chwili nosiło nazwisko P.. Od tego momentu P. D. (1), urodzony w dniu (...) w świetle polskich ksiąg stanu cywilnego posiada dwóch ojców.

(dowód: oświadczenie o uznaniu dziecka- k. 6, odpis zupełny aktu urodzenia- k. 7, akt urodzenia z dnia 9.10.1954 r.- k. 30, zeznania świadka E. B. – k. 100-100v)

P. P. (2) zawarł w dniu 15 października 1977 r. w R. związek małżeński z B. H. (obecnie P.) i z tego związku wymienieni posiadają dwie córki K. P. i A. R. (uczestniczki postępowania). Z kolei Z. P. i I. N. (2) w dniu 14 lutego 1966 r. zawarli w R. związek małżeński.

P. P. (2) zmarł w dniu 22.12.2011 r. w K., natomiast Z. P., ur. (...) zmarł w dniu 15 grudnia 1984 r. w G., zaś H. D., ur. (...) zmarł w dniu 22 stycznia 2015 r.

(dowód: odpis zupełny aktu małżeństwa – k. 8-8v, odpis skrócony aktu małżeństwa- k. 41-41v, odpis skrócony aktu urodzenia- k. 94, odpis aktu zgonu H.D. - k. 109, tłumaczenie aktu zgonu- k. 114-115v)

Sąd zważył, co następuje:

Bezsporny był ustalony wyżej stan faktyczny przedmiotowej sprawy, który wynika ze zgromadzonych w sprawie dokumentów urzędowych, które zgodnie z art. 244 § 2 k.p.c. korzystają z domniemania autentyczności oraz prawdziwości tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Ani wnioskodawca ani uczestnicy postępowania domniemań tych nie obalili, w związku z tym owe dokumenty mogły, zdaniem Sądu stanowić ostoję rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 29 września 1986 r. prawo o aktach stanu cywilnego, akty stanu cywilnego stanowią wyłączny dowód zdarzeń w nich stwierdzonych, ich niezgodność z prawdą może być udowodniona jedynie w postępowaniu sądowym.

Przesłanki unieważnienia aktu stanu cywilnego lub dołączonej do niego wzmianki dodatkowej zostały określone w art. 39 prawa o aktach stanu cywilnego (Dz.U. 2016.2064), zgodnie z którym akt stanu cywilnego unieważnia się, jeżeli stwierdza zdarzenie niezgodne ze stanem faktycznym lub stwierdzono uchybienia, które zmniejszają jego moc dowodową. W szczególności niezgodność taka może polegać na stwierdzeniu w akcie stanu cywilnego urodzenia się dziecka, zawarcia małżeństwa lub zgonu określonej osoby, które w rzeczywistości w ogóle nie miały miejsca. W judykaturze Sądu Najwyższego za utrwalony należy uznać pogląd, że na podstawie art. 39 prawa o aktach stanu cywilnego można unieważnić akt stanu cywilnego jedynie wówczas, gdy stwierdza niezgodne z prawdą tzw. zdarzenia podstawowe, kreujące stan cywilny i powodujące sporządzenia aktu (np. sam fakt urodzenia dziecka). Przepis ten nie ma np. zastosowania, gdy kwestionowany jest fakt uznania dziecka przez mężczyznę wpisanego w akcie jako ojciec. Za przyjęciem takiego stanowiska przemawia w pierwszej kolejności wzgląd na wagę ustaleń dotyczących stanu cywilnego osoby fizycznej, a także charakter prawny i funkcje aktów stanu cywilnego (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 listopada 2007 r. IV CSK 287/07).

W realiach przedmiotowej sprawy niewątpliwie w 1966 r. sporządzono wzmiankę dodatkową dla zdarzenia, które nie mogło być przedmiotem rejestracji stanu cywilnego. Od chwili bowiem złożenia oświadczenia w Urzędzie Stanu Cywilnego w R. przez Z. P. o uznaniu za swoje dziecko płci męskiej urodzone w S. w dniu 25 września 1954 r. i wpisaniu o tym wzmianki na marginesie aktu urodzenia, P. D. (1) posiada dwóch ojców, a jest to niedopuszczalne. Wyrok Sądu Powiatowego w G. z dnia 10 grudnia 1954 r. jest w tej kwestii wiążący, a oświadczenie o uznaniu dziecka jest z mocy prawa niedopuszczalne, a w konsekwencji bezwzględnie nieważne i nie powinno wywoływać żadnych skutków prawnych. W 1966 r. sporządzono zatem wzmiankę dla zdarzenia, które nie mogło być przedmiotem rejestracji stanu cywilnego.

Z powyższych względów, na mocy art. 39 ustawy – prawa o aktach stanu cywilnego, należało unieważnić i wykreślić wzmiankę dodatkową w odpisie pełnym aktu urodzenia P. N. urodzonego dnia (...) w S., sporządzonym w USC w R. dnia 9 października 1954 r., oznaczonym (...) o tym, że na podstawie oświadczenia o uznaniu dziecka ojcem P. D. (2) jest Z. P., o czym orzeczono jak w pkt I sentencji. Przy tym podkreślić należy, że subiektywne zdanie uczestniczek postępowania w zakresie tego, że nie chcą zmian w spornym akcie stanu cywilnego, pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy. Ujawniona niezgodność w rzeczonym akcie urodzenia nie mogła być bowiem w ogóle wpisana w owym akcie, i jako niedopuszczalna z mocy prawa nie może się ostać.

O wynagrodzeniu należnemu kuratorowi nieznanym z miejsca pobytu orzeczono na podstawie art. 179 k.r.o., regulującym zasadę odpłatności kurateli. Wynagrodzenie kuratorów za występowanie w postępowaniu cywilnym reguluje ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz rozp. Min. Sprawiedliwości z 9.03.2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. 2018.536). Wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej „kuratorem”, ustala się w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych za czynności adwokackie określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2017 r. poz. 2368 i 2400), nie mniej niż 60 zł. Uwzględniając, że stawki minimalne wynoszą w sprawach dot. rozstrzygnięcia co do aktów stanu cywilnego 360 zł, Sąd uwzględnił kwotę 144 zł jako wynagrodzenie należne kuratorowi (360 x 40%). Jednocześnie nadmienić należy, że aktualnie obowiązujące rozporządzenie mające zastosowanie w niniejszej sprawie nie przewiduje uwzględniania podatku VAT. Obok wskazanej kwoty Sąd uwzględnił

nadto kwotę 159,64 zł tytułem poniesionych przez kuratora kosztów dojazdu zgodnie ze spisem kosztów. Z tych względów orzeczono jak w pkt II sentencji.